

DAGSINS MEINING

Hjartaliga tillukku og góðan byr

Tað var nógv orðaskifti og harðar samráðingar, tá Havnar Arbeidsmannafelag kravdi, at arbeiðsgevararnir skuldu eina krónu í ein eftirlønargrunn. Onnur fakfeløg vildu hava hesa krónuna upp á lønina. Men Havnar Ar-beiðsmannafelag fekk sína vilja ígjøgnum, og við hesum varð grundarlag lagt fyri einum eftirlønargrunni.

Summi høvdu hug at smírast, men limirnir í arbeiðs-mannafelagnum fegnaðast, tá teir nøkur ár seinri fingu sína egnu eftirløn, sum var nøkurlunda tann sama sum fólkapensjónin. Harafturat hevur eftirlønarkassin kastað nógvan pening av sær til felagið, tí peningurin er lætur út, og rentuinntøkan hevur nært um ognina, og tað gevur eisini styrki.

Eisini hildu summi, at tað var ikki rætt, at Havnar Arbeidsmannafelag teknaði eina livstrygging fyri limir sínar. Pengarnir áttu heldur at verið settir í ein vekfals-grunn. Vekfalsgrunnar er eisini neyðugur í fakilga stríðnum, men ikki skerst burtur, at mong einkja og mong børn hava verið fegin fyri livstryggingina, sum tey fingu eftir mannin ella pápan.

Sunnudagin vóru 25 ár liðin síðani Karl Johansen fyrstu ferð varð valdur til formann í Havnar Arbeidsmannafelag. Og teir nevndu batar kunnu arbeiðsmenninir í Havn fyrst og fremst takka Karl Johansen fyri. Harafturat lótu hesir batar eyguni upp hjá øðrum fakfelagsfólkum, tí fólkapensjónin er ikki nóg mikil í dag, og verður tað valla í framtíðini. Síðani hava onnur fakfeløg fingið sínar eftir-lønargrunnar. Men hesir skipaðir á tann hátt, at limirnir fáa eina eftirløn, sum svarar til inngjaldið. Grunnurin hjá Havnar Arbeidsmannafelag er afturimóti ein samhalds-fastur grunnur, og eftir hesi skipan fáa allir limir ta somu eftirlønina, líka mikilð, hvussu nógv teir hava gildið inn.

Tað er ikki hvørs mans føri at standa á odda í fakilga stríðnum eina fjórðingsöld. Men nú kemur Karl upp í liðið saman við Óla Jacobsen, meðan tað enn resta nøkur ár í hjá einum øðrum markantum fakfelagsleiðara, Ingeborg Vinther. Fakilga arbeiðið er fjølbroytt og umiskt frá felag til felag. Í sini tíð snúdi tað seg fyrst og fremst at fáa nøkur oyru upp á krónuna, men so ásannaðu teir tilvitandi oddamenninir, at fakilga stríðið er eitt stríð fyri sosialum rættvísi, og uttan politiska ávirkan ber ikki til at røkka teimum stóru samfelagsligu málunum. Teir tóku seg tí saman at stovna ein politiskan flokk, og í samstarvi eru nógv mál røkkin - mál sum í dag eru sjálvfylgjur fyri tey yngru ættarliðini.

Tá Karl Johansen fekk sín elddópi í sáttmálasamráðingum, var tað saman við m.a. Andreu Ártung - ein legenda í føroyskari fakfelagsrørslu - sum eftir hesar samráðingar rósti tí unga Karl. Hetta var í 1977, og ta ferðina eydnaðist tað fáa arbeiðskvinnunum somu løn, sum menninir fingu. So næsta ár eru 25 ár síðani hesin sigurin varð vunnin í samband við javnrættindi og rættvísi.

Hóast hesi framstig, skerst ikki burtur, at arbeiðslønin er ov lág í mun til kostnaðarstigið í landinum. Tíverri tykist lønarójavnin at økjast. Tað merkir, at í hesum tíðum eru stór tøk at taka hjá arbeiðarafeløgnum. Karl, Ingeborg og øll hini hava tí stórar avbjóðingar fyri framman. Men við hesum ynskja við Karl Johansen tillukku við 25 ára degnum sum formaður í Havnar Arbeidsmannafelag og ynskja honum og felagnum góðan byr.

Sosialurin

Peningurin ikki farin til sjúklingin

Jákup Petersen

yvirlækni á Landssjúkra-húsinum og Klaksvíkar Sjúkrahúsi

Skelkandi at lesa leiðaran í Sosialinum í dag. Farið verður nú aftur í gomlu skotgravirnar. Roynt verður nú aftur at lasta smáu sjúkrahúsunum fyri, at tað ikki gongur so væl á Landssjúkrahúsinum. Roynt verður nú aftur at seta sjúkrahúsinu upp móti hvørjum øðrum. Hetta hava vit annars roynt at mana í jørðina fyri at fáa sjúkrahúsverkið at hanga saman.

Lat meg spyrja beinan-vegin. Nær var tað seinast, at tað gekk væl á Lands-sjúkrahúsinum? Nær hoyrdu vit seinast frá Landssjúkrahúsinum, at nú vóru ongi fólk søgd upp, at nú høvdu ongi fólk sagt

upp ella, at onki verkfall var.

Nú arbeiði eg sjálvur bæði á Landssjúkrahúsin-um og á Klaksvíkar Sjúkra-húsi og síggi trupulleikar-nar á báðum støðunum, men eg kann ikki siga nakað um Suðuroyar Sjúkrahús.

Landssjúkrahúsið hevur síðani kreppuna fingið ment seg upp á ta gomlu játtanina. Hetta vil siga, at Landssjúkrahúsið seinastu 10 árinu hevur fingið 32 milliðnir kr. upp á játtan-

ina, sum er tað sama sum alt Suðuroyar Sjúkrahús kostar. Klaksvíkar Sjúkra-hús hevur bert fingið helvt-ina aftur av tí tað misti.

Landssjúkrahúsið hevur seinastu 10 árinu fingið um-leið 200 mill. kr. til iløgur meðan Klaksvíkar Sjúkra-hús ikki hevur fingið eina krónu. Tann seinasta út-byggingin á Klaksvíkar Sjúkrahúsi liggur 15 ár aftur í tíðini og var ein skurðstova. Sjálvt sjúkra-húsið er 40 ára gamalt.

Tey smáu sjúkrahúsinu hava seinastu árinu ikki fingið tað sum líkast av hjálp til at manna tey við neyðugum starvsfólk.

Nei, áðrenn farið verður alt ov bráðliga í blekkhúsið, vildi eg rátt til at tit kannaðu viðurskiiftini eitt sindur óheft, og ikki bert gera tykkum meiningar, alt eftir hvat fólk í høvuðs-

fyri áðrenn kl. 22.00 frá mánadegi til og við friggja-dag.

Kl. 6.15 Skopun-Hest-Skopun
Kl. 7.05 Skopun-Gamlarætt

Hetta er nakað tyngjandi fyri manningina, men tá ið tað ikki gerst øðrvísi, so má tað bara vera so. Tá eiga sandoyingar betri tíð heima lagað.

Um ferðamannskipið Teistan á morgni

Sólvit Simonsen

Eg havi sjálvur verið við at brúkt »Súluna« til sigling um Skúvoyarfjørð, og ikki bara haldi, men veit, at hon er væl brúkandi til sigling millum Gomlurætt og Hest. Men tá nú tað almenna hevur brúkt so nógvar pengar úti í Hesti at tað má

verða »Teistin«, ið siglir á morgni, so havi eg hetta uppskot:
Tilkalling altíð kvøldið

Hetta er nakað tyngjandi fyri manningina, men tá ið tað ikki gerst øðrvísi, so má tað bara vera so. Tá eiga sandoyingar betri tíð heima lagað.

Tankar eftir konsertina í Vesturkirkjuni

Sjúrður Hammer

Gøtu

(Pálsdóttir) í grundini í hesum umgangi – í hesum jólaumgangi?

Tað skal eg so væl siga tær:

Pie Jesus 100 ferðir ov sjáldan.

Halga nátt 100 ferðir ov sjáldan.

Gleðilig jól, Eivør,

10.000 ferðir.

Góða ferð til Svøríki.

Roynt verður at lata flakavirkið í Hvalba uppaftur

Arbeidsmannafelagið Roynd hevur hjálpt 20-30 fólkom at fylla út umsóknarbløð til Trygdargrunnin, men haðani fäst einki oyra, so leingi virkið ikki er farið á húsagang.

FISKIVINNA

Vilmund Jacobsen

Hvalba: Einki arbeiði hevur verið á flakavirkinum í Hvalba, síðan virkið fór í gjaldssteðg fyri nokrum mánaðum síðan.

Nú frættist tó, at “góðir menn”, bæði í Hvalba og áðrastaðni, arbeiða við eini loysn, sum kann føra til, at virkið verður latið uppaftur um ikki so langa tíð. Men enn er ein endurreising ikki í heilt “pottinum”, skilst. Hvørtjir persónarnir aftan fyri eina møguliga endur-reisn eru, vil kelda okkara ikki siga, men bara, at hetta eru “góðir menn”, og at arbeiddi verður í loyndum.

Mistu arbeiði - og pengar

Tá ið virkið fór í gjalds-steðg, mistu eini 40-50 fólk arbeiði. Tey mistu eisini

nakrar vikur í løn og skip-ini, sum burtur av landaðu til virkið, Steintór, Niels Pauli, Mýlingur og Brestur, mistu eisini pengar.

Arbeiðarafeløginu í Hvalba hava hjálpt eini 20-30 fólkom at fylla út um-sóknarbløð til Trygdar-grunnin, sum tey hava gildið pengar í, men hað-ani frættist, at einki kann gjaldast úr grunninum, so leingi virkið “bara” er í gjaldssteðgi. So, fyribils fáa tey ongar pengar hað-ani.

Keldur innan arbeiðara-feløginu siga, at teir, sum nú arbeiða við eini loysn, hava “fólt seg fyri” hjá feløgum-um, og ætlanin er í øllum førum, at Arbeidsmanna-felagið Roynd verður við í endurreisingini.

– Felagið hevur í nøkur ár tikið 1% eyka frá limum sínum – júst við tiendamáli at hjálpa vinnuni á stað-num, og tað fara vit at gera, um nakað spyrst burtur úr hesum, siga keldur, Sosial-urin hevur tosað við.

Harald tann síðsti

Tað var upprunaliga vinnu-livsmaðurin, Jens Norð-berg, sum gekk á odda fyri at byggja hvalbingum eitt flakavirki, og tað vóru í fyrsta lagi eisini Jens og

Hvalbingar og aðrir arbeiða nú við eini loysn at lata flakavirkið í bygðini uppaftur, og sum skilst, ætlar Arbeidsmannafelagið Roynd at seta pengar í virkið, um endurreisingin gerst veruleiki

sonurin, Janus, sum lótu djúpvatnstrolararnar, Niels Paula og Steintór, byggja. Hesir hava verið dyggasti stuðulin undir rávørutil-gongdini hjá virkinum í Hvalba.

Tann seinasti, sum hevði flakavirkið opið, var Harald Eiríksoft.- Fólk vóru væl nøgd við arbeiðsplássidi, og

fólk fingu sína løn til tíðina. Reiðari og manning hjá Niels Paula, Steintóri, Mýlingi og Brestu, vóru væl nøgd við fiskaprisin, tí virkið yvirbjóðaði prísirnar á uppboðssøluni.

Teir, sum sigla við skipunum, ið eru heimahoyrandi her, vóru eisini fegnir um at sleppa til hús, so skjótt skipini høvdu

lagt til bryggju. Alt vísti seg at ganga væl, til virkið tíverri fór í gjaldssteðg og hevur verið afturlatið síðan.

Keldur, sum blaðið hevur tosað við, vænta ikki, at Harald fer at lata virkið uppaftur, hóast tað ljóðar, at hann ætlar at royna. Tey trúgva heldur, at tað verða

aðrir, sum fara at gera

hetta. - Men enn gongur alt fyri seg í loyndum, siga tey í Hvalba.Sum skilst, sam-ráðast nýggju stigtakarnir við Ny Kredit í Danmark umloysnina, sum nú er upp á tal.

Fiskimenn:

Vilja helst verða heima millum jól og nýggjárs

Men tað eru ikki allir, sum sleppa tað. Nakrir reiðarar vilja altíð hava skipini útaftur beint eftir jól, og tað merkir vanliga, at menn eru burtur á nýggjárinum

FISKIVINNA

Vilmund Jacobsen

Ikki so sjáldan møtir tú fiskimonnum, sum argast um, at reiðarin vil hava ísfiskaskipini útaftur beint eftir jól, soleiðis at manningin eftir vanligum máti-stokki verður burtur á nýggjárinum.

Sum skilst, eru tað oftast teir somu reiðararnir, sum “plága” manningina á

henda hátt. Flestu skipini liggja um jólni og í vikuni millum jól og nýggjárs. Men ikki øll.

Vilja hava frí

– Vit, sum sigla undir Føroyum, vilja meiri enn fegnir hava frí á jóllum ognýggjárinum, men tá ið skipsboð koma, er einki annað at gera enn at taka klædnasekkin og fara.

Soleiðis sigur fiskimað-ur, sum Sosialurin hevur tosað við.

Hann heldur, at dagarnir, skipini eru úti í árinum sum fer, eru so nógvir, at tað gjørði ikki tann stóra munin, um tey lógu bundin um høgtiðirnar.

– Manningin hevði verið glaðari, tí teir kundu notið tíðina heima saman við familjuni og annars fingið

– Vit vildu heldur valt friðin og hvíldina um høgtiðirnar enn teir pengar, ein slíkur túrur gevur, sigur fiskimaður, sum argast um, at teir noyðast útaftur beint eftir jól og tískil verða burtur á nýggjárinum

Savnsmynd

eina betri hvíld. Men hjá okkum er tað vorðin fastur táttur, at vit skulu útaftur beint eftir jól, og tað er rættiliga ótolandi. Men vit hava einki val.

Í sínari tíð, tá ið vit høvdu legudagar, var stoð-

an ein onnur, men í dag er einki sum eitur legudagar.

Heldur hvíld enn pengar

Fiskimaðurin vísir á, at teir sigla undir teirri skipan, at

tríggjar manningar eru til tvey skip, og tað merkir, at nakrir mans kunnu halda frí millum jól og nýggjárs, meðan aðrir noyðast at verða burtur. - Hetta kann eisini skapa ein ávisan misstemning, men allir

vita, hví teirnoyðast avstað aftur — og tað er ikki tí, at manningin vil tað, sigur fiskimaðurin, sum heldur hevði valt friðin og hvíldina um høgtiðirnar enn teir pengar, ein slíkur túrur gevur.